Ankenævnet for Forsikring

Den 16. september 2015 blev i sag nr. 87912:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Lægernes Pensionskasse
Dirch Passers Allé 76
2000 Frederiksberg

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har pensionsordning i Lægernes Pensionskasse. Han klager over, at selskabet har afvist at omgøre en vedtægtsændring.

Det fremgår af sagen, at det på en generalforsamling i selskabet den 27/4 2012 blev vedtaget, at selskabet kan lade afgivne løfter om garanterede fremtidige pensionsudbetalinger bortfalde og erstatte med ikke-bindende hensigtserklæringer. Det er klagerens opfattelse, at vedtægtsændringen er ulovlig, og at de delegerede medlemmer, der har stemt for ændringen, har begået mandatsvig. Selskabet afviser at omgøre ændringen.

Af klageskemaet dateret 25/5 2015 fremgår bl.a.:

> "**2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet?**
> Omgørelse af ulovlig generalforsamlingsbeslutning d. 27/4-2012 i Lægernes Pensionskasse."

I vedlagt brev af samme dato har han yderligere anført:

> "Jeg har med brev af 11 maj 2015 til Lægernes Pensionskasse (LPK) (bilag 1) imødekommet Ankenævnets henstilling til mig om at søge en forhandlingsløsning på min tvist med LPK med en anmodning om, at LPK ophæver den på generalforsamlingen 27 april 2012 gennemførte ændring af pensionsregulativet, som fremover vil give bestyrelsen for LPK grønt lys til i en økonomisk trængt situation selvbestaltet at konfiskere medlemsmindretallets (ca. 2.700 ud af 14.000) pensionsformuer med renteafdækninger, som har en værdi på flere milliarder kroner, og at lade det samlede milliardbeløb komme de medlemmer til gode, som frivilligt har valgt at gamble med sikkerheden ved at konvertere til en risikabel markedsrentepension, hvorved de selv har medvirket til at fremkalde en truende 'hardship' situation.

LPK har i brev af 20 maj 2015 (se bilag 2) som forudsigeligt blankt afvist at omgøre generalforsamlingsbeslutningen med henvisning til, at denne er uomgørlig, hvilket naturligvis ikke er korrekt. Den kan altid omgøres på en ny generalforsamling og desuden ved en domstolsafgørelse, når dens ulovlighed er fastslået.

Det er bemærkelsesværdigt, at LPK ikke tager stilling til min påstand om, at ophævelsen af rentegarantierne vil være kontraktbrud og dermed ulovlig, at overførelse af værdierne fra de rentegaranterede pensioner til markedsrentepensionerne vil være en berigelsesforbrydelse, og at bestyrelsens ageren minder om et mandatsvig mod de pensionskassemedlemmer, som gentagne gange har afvist at give afkald på deres rentegarantier."

Selskabet har i brev af 18/6 2015 til nævnet heroverfor bl.a. anført:

"Vi har den 4. juni 2015 modtaget ankenævnets brev af 3. juni 2015 med [klagerens] klage over, at Lægernes Pensionskasse har afslået at ophæve en generalforsamlingsbeslutning af 27. april 2012. Beslutningen indebar en ændring af pensionskassens pensionsregulativ, så der blev indsat en eksplicit mulighed for, at bestyrelsen i særlige situationer under iagttagelse af en nærmere beskrevet proces kan lade afgivne løfter om garanterede fremtidige pensionsydelser bortfalde og erstatte med ikke-bindende hensigtserklæringer om at tilstræbe at realisere de udmeldte pensionsydelser. Pensionskassen er uenig i den fremsendte klage

Beslutningen på generalforsamling den 27. april 2012
På pensionskassens ordinære generalforsamling den 27. april 2012 havde bestyrelsen under punkt F, forslag 2 stillet forslag om procedure for håndtering of ydelsesgarantier i tilfælde af, at det er påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens (hardship). Teknisk bestod forslag i indsættelse af en ny bestemmelse, § T11, stk. 7 i pensionsregulativet.

Bestyrelsens forslag blev enstemmigt vedtaget på generalforsamlingen. Uddrag af generalforsamlingsreferatet er vedlagt som bilag 1. De formelle regler for vedtagelsen af ændringen er således opfyldt.

Grundlaget for beslutning om ændring af pensionsregulativet
Finanstilsynet udsendte den 22. december 2010 en skrivelse til direktioner i pensionskasser, hvor der gives anvisning på, hvordan pensionskasser kan træffe beslutninger om ændring af garantier. Skrivelsen er vedlagt som bilag 2. Det materiale, der blev udsendt som grundlag for generalforsamlingens behandling af forslaget er vedlagt som bilag 3a. Pensionskassen fik desuden udarbejdet et notat af advokat ..., [advokatfirma] om det juridiske grundlag for bestyrelsens eventuelle beslutning om ændring af ydelsesgarantier til en hensigtserklæring. Notatet er vedlagt som bilag 3b.

Det fremgår af de vedlagte bilag 3a og 3b at den vedtagne tilføjelse til pensionsregulativet i § T11, stk. 7 er i overensstemmelse med aftalegrundlaget med det enkelte medlem, og at pensionskassen har fulgt anvisningerne i Finanstilsynets skrivelse af 22. december 2010 (bilag 2). Vi skal beklage, at der er tale om et relativt omfangsrigt materiale, men der er også tale om komplicerede spørgsmål, og det er ikke muligt at forkorte materialet, uden at der derved vil gå vigtige pointer tabt. Vi vil dog fremhæve følgende elementer fra materialet:

Finanstilsynets skrivelse af 22. december 2010 (bilag 2)
Finanstilsynet fremkom i skrivelse af 22. december 2010 (bilag 2) med en nærmere anvisning for, hvorledes arbejdsmarkedspensionsselskaber skal agere, hvis de påtænker eller ønsker at forbeholde sig muligheden for at afskaffe ydelsesgarantier. I skrivelsen anfører Finanstilsynet, at 'Hvis et arbejdsmarkedspensionsselskab ønsker at afskaffe en ydelsesgaranti, skal arbejdsmarkedspensionsselskabet derfor undersøge om det juridiske grundlag for pensionsordningen åbner mulighed for at afskaffe ydelsesgarantien. Herudover skal arbejdsmarkedspensionsselskabet overveje, hvilken proces der skal følges ved beslutningen om at afskaffe ydelsesgarantien.'

Det juridiske grundlag for muligheden at afskaffe ydelsesgarantierne Pensionskassen fik af advokat ..., [advokatfirma] udarbejdet et notat (bilag 3b) om det juridiske grundlag for pensionsordningerne i Lægernes Pensionskasse, og om det åbner mulighed for under nærmere betingelser at afskaffe ydelsesgarantien. Advokaten har i sit arbejde inddraget indholdet af et notat om emnet, der er udarbejdet af professor ... og professor .... Det konkluderes i notatets afsnit 5, at konkrete situationer, f.eks. i form af indførelse af de såkaldte Solvens II regler i kombination med markant forlængede levetider blandt medlemmerne, kan udgøre bristende forudsætninger og dermed være det juridiske grundlag for ophævelse af ydelsesgaranterne. Det konkluderes desuden at: 'Uanset at der må kræves en konkret situation, kan det ikke antages, at situationen som sådan skal være aktualiseret, førend et indgreb kan gennemføres i pensionskassen. Jeg kan i den forbindelse henvise til Forsikringsrådets (forgænger for det Finansielle virksomhedsråd) udtalelse om rentegarantiproblemet fra 30. august 1999, hvor Forsikringsrådet blandt andet udtaler, at man ikke blot kan afvente, at 'kassen bliver tom', førend der gribes ind, da byrden 'ellers alene vil blive båret af de forsikringstagere, hvor forsikringsforpligtelsen bliver aktualiseret sidst.' Der er derfor også mulighed for at gennemføre ændringen af garantierne til en hensigtserklæring på et tidspunkt, hvor der formelt set stadig er penge til at honorere garantierne, men hvor det dog med tilstrækkelig stor sikkerhed kan forudses, at det på et senere tidspunkt ikke er tilfældet.

Processen for ophævelse af ydelsesgarantierne
Det fremgår desuden af Finanstilsynets skrivelse af 22. december 2010 (bilag 2), at arbejdsmarkedspensionsselskabet skal overveje, hvilken proces der skal følges ved beslutningen om at afskaffe ydelsesgarantien. Pensionskassens overvejelser fremgår af generalforsamlingsmaterialet (bilag 3a), der omkring dette forhold er baseret på advokatnotatet (bilag 3b) pkt. 6. Overvejelserne munder, som det fremgår af de nævnte dokumenter, ud i den procedure, der er indføjet i bestemmelsen i pensionsregulativet § T11, stk. 7, og som indebærer, at pensionskassens administrerende direktør udarbejder en analyse og der indhentes udtalelse om spørgsmålet fra pensionskassens ansvarshavende aktuar og risikoansvarlige. Proceduren kræver desuden, at det finansielle grundlag anvendt af den administrerende direktør, den ansvarshavende aktuar og den risikoansvarlige er bekræftet af pensionskassens revisor ved en skriftlig erklæring.

Ud fra indholdet af bilag 3a og bilag 3b fremgår det, at pensionskassens har fulgt Finanstilsynets anvisninger i bilag 2, og nøje har overvejet hvilken proces, der skal følges ved beslutningen om afskaffelse af ydelsesgarantien. På grundlag af overvejelserne, er der fastlagt en procedure, der sikrer, at bestyrelsens beslutning i givet fald træffes på et betryggende grundlag.

På grundlag af det fremlagte materiale fra generalforsamlingen den 27. april 2012 (bilag 3a), advokatnotatet (bilag 3b) og som beskrevet i det ovenstående, er indførelsen af en ny bestemmelse i pensionsregulativet § T11, stk. 7 en beslutning, der er i overensstemmelse med aftalegrundlet med det enkelte medlem, og en beslutning, der er gyldigt vedtaget på

pensionskassens generalforsamling. Indførelse af bestemmelsen er desuden sket i overensstemmelse med Finanstilsynets anvisning, jf. bilag 2. Der er derfor tale om en gyldig beslutning, og klagen skal derfor ikke imødekommes."

Klageren har i brev af 30/6 2015 til nævnet heroverfor bl.a.:

"Svarbrevet fra LPK henviser til flere af LPK indhentede juridiske notater, men de er som forventeligt farvede af det, som juristen fornemmer er rekvirentens ønsker til den juridiske vurdering. Dette er ganske sædvanligt, hvad enten rekvirenten er en regering, et aktieselskab eller som in hoc casu en pensionskasse og adskiller sig således ikke fra de for en domstol fremlagte juridiske vurderinger fra advokaterne i en banal retslig tvist. Notaterne kan således kun betragtes som ordinære af rekvirenten bestilte partsindlæg og intet andet.

Det imponerer dog overraskende som rent nonsen, når et af notaterne anfører, at Basel 2 eller den velkendte beskedne - og altså ikke markante - levetidsforlængelse for pensionskassens medlemmer kan medføre en 'hard ship' lignende situation og dermed bristede forudsætninger for de ydelsesgaranterede pensioner. Korrektionen af de løbende pensionsudbetalinger er helt minimal og er p.t. allerede implementeret i disse.

De ydelsesgaranterede pensioner, som er afdækkede med renteforsikringer af betydelig værdi, tilhører med underliggende opsparet formue det enkelte pensionskassemedlem, og fra disse pensioner vil der aldrig kunne udløses nogen 'hard ship' situation. Dette vil alene kunne udløses fra de risikobetonede markedsrentepensioner med disses elementer af gambling.

Det skinner i brevet fra LPK særdeles klart igennem, at i tilfælde af en 'hard ship' situation med store tab i markedsrentepensionerne, da forventer LPK som en selvfølge, at formuen i de ydelsesgaranterede pensioner vil være intakt, og det er da også den, bestyrelsen planlægger at forgribe sig på og dele ud af til de 80 % af pensionskassens 14.000 medlemmer, der frivilligt fravalgte renteforsikringer og ydelsesgarantier til fordel for gambling med den risikable markedsrentepension, der så har udløst en 'hard ship' situationen. En delvis pensionskasseinsolvens bør naturligvis alene ramme medlemmerne med markedsrente; de bærer jo alene ansvaret for insolvensen.

Jeg bestrider og ser ikke dokumenteret, at den omtvistede generalforsamlingsbeslutning er i overensstemmelse med aftalegrundlaget for det enkelte pensionskassemedlem.

Jeg bestrider ikke, at generalforsamlingen var lovlig, men jeg gør gældende, at selve beslutningen var ulovlig, og at flertallet - som næsten alle er overgået til markedsrentepension - gjorde sig skyldig i mandatsvig, da det for egen vindings skyld vedtog at lade bestyrelsen i en evt. 'hard ship' situation forgribe sig på pensionsformuen hos de ca. 20 % af LPK´s medlemmer, ca. 2.800, som gentagne gange har afvist at fraskrive sig ydelsesgarantier og renteafdækningsforsikringer.

Afklædt alle forsiringer ligner det således et planlagt og utilsløret pensionsformuetyveri, og det er dette, som jeg anmoder Ankenævnet om at foranledige bremset."

I brev fra Finanstilsynet til selskabet af 22/12 2010 hedder det bl.a.:

"***Ændringer i pensionsordninger.***

...

Hvad skal der til for at afskaffe en ydelsesgaranti

...

Hvis et arbejdsmarkedspensionsselskab ønsker at afskaffe en ydelsesgaranti, skal arbejdsmarkedspensionsselskabet derfor undersøge, om det juridiske grundlag for pensionsordningen åbner mulighed for at afskaffe ydelsesgarantien. Herudover skal arbejdsmarkedspensionsselskabet overveje, hvilken proces der skal følges ved beslutningen om at afskaffe ydelsesgarantien.

Hvis det juridiske grundlag for pensionsordningen ikke gør det muligt at afskaffe ydelsesgarantien, vil ydelsesgarantien kun kunne afskaffes med den enkelte kundes accept fx i forbindelse med et omvalg.

Når et arbejdsmarkedspensionsselskab har vurderet, at det er muligt at afskaffe en ydelsesgaranti, følger det af Finanstilsynets afgørelse, at arbejdsmarkedspensionsselskabet i kommunikationen til sine kunder skal give en fyldestgørende begrundelse for, hvorfor selskabet finder det nødvendigt at afskaffe ydelsesgarantien. Hvis et selskab har overvejet forskellige muligheder som alternativ til en afskaffelse af en ydelsesgaranti, skal disse alternativer beskrives.

En fyldestgørende begrundelse er af afgørende betydning for arbejdsmarkedspensionsselskabets kunders vurdering af, om afskaffelsen af ydelsesgarantien er retmæssig, og om de vil påklage arbejdsmarkedspensionsselskabets beslutning.

Hvis et arbejdsmarkedspensionsselskab i øvrigt vurderer, at man har afgivet en ydelsesgaranti som selskabet har mulighed for at afskaffe, skal selskabet i sin kommunikation til kunderne være varsom med at anvende sprogbrug, der giver kunderne en berettiget forventning om, at en sådan garanti er livsvarig. Det gælder uanset om arbejdsmarkedspensionsselskabet har til hensigt at afskaffe ydelsesgarantien.

Endelig understreger Finanstilsynets afgørelse i Sampension-sagen, at det er vigtigt, at også følgerne af en ændring er tydeligt forklaret for kunderne.

Afsluttende bemærkninger

Afslutningsvist vil Finanstilsynet gerne opfordre arbejdsmarkedspensions-selskaber til at tage kontakt til Finanstilsynet på forhånd, hvis de overvejer at gennemføre større ændringer af deres pensionsordninger i lighed med de ændringer, der er blevet gennemført i forhold til Sampension."

Af referat af generalforsamling af 27/4 2012fremgår bl.a.:

"Vi har ... fået et lavet en undersøgelse af det juridiske grundlag og har overvejet, hvilken proces, der i givet fald skal følges.

Den juridiske vurdering er, at Lægernes Pensionskasse har mulighed for at ophæve garantierne, hvis situationen skulle gå hen og blive kritisk - det, som i forslaget til ændring af regulativet kaldes en 'hardship' situation. Det skyldes, at bestyrelsen finder, at når vi juridisk set rent faktisk har muligheden, så skal medlemmerne vide det, og det skal tydeligt fremgå af pensionsregulativet. Det er baggrunden for bestyrelsens forslag til ændring af pensionsregulativ, som indebærer, at bestyrelsen i en situation, hvor det vurderes nødvendigt for at sikre pensionskassens overlevelse, kan ophæve garantierne.

Herudover har vi overvejet, hvilken proces, der skal følges, hvis situationen opstår, og har indarbejdet det i forslaget til ændring af regulativet. Det er vigtigt, at vi får en proces, der skaber sikkerhed for, på hvilket grundlag en beslutning om at afskaffe ydelsesgarantierne træffes, hvis situationen skulle opstå. Vi foreslår, at bestyrelsen på basis af en analyse fra pensionskassens administrerende direktør og på basis af forudgående udtalelser fra såvel pensionskassens ansvarshavende aktuar som den risikoansvarlige kan beslutte at lade afgivne løfter om ydelsesgaranti erstatte med en hensigtserklæring, såfremt beslutningen efter bestyrelsens opfattelse er påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens. Forud for beslutningen skal bestyrelsen indhente skriftlig erklæring fra pensionskassens revisor om, at det talmæssige grundlag anvendt til brug for analysen og udtalelserne er korrekt.

Alternativet til, at ydelsesgarantierne erstattes af en hensigtserklæring er i den situation, at pensionskassen risikerer at komme i en situation, hvor pensionskassen er insolvent i den forstand, at egenkapitalen ikke er tilstrækkelig stor til at leve op til lovgivningens krav. Sker dette, vil Finanstilsynet pålægge pensionskassen at udarbejde en plan for genoprettelse og inden for en nærmere bestemt frist igen at bringe sig i en situation, hvor pensionskassen er solvent. Hvis dette ikke er muligt - hvilket det i praksis ikke vil være - vil pensionskassen blive sat under administration af Finanstilsynet. Den administrator, som så vil blive udpeget, vil i den situation skulle tage stilling til, om ydelsesgarantien skal honoreres efter konkurslovens regler eller efter reglerne om kontribution. Efter konkursloven vil alle pensionsordninger med ydelsesgarantier blive nedskrevet forholdsmæssigt på grundlag af størrelsen af de udstedte ydelsesgarantier. Efter reglerne om kontribution skal alle pensionsordninger med ydelsesgaranti i stedet opgøres i forhold til, hvordan de har bidraget til opbygningen af pensionshensættelserne.

Pensionskassen har haft lejlighed til under et møde at drøfte spørgsmålet med Finanstilsynet, og Finanstilsynet har over for pensionskassen oplyst, at der ikke må ske økonomisk omfordeling mellem medlemmer i pensionskassen, og at reglerne om kontribution derfor vil gå forud for reglerne om forholdsmæssig nedskrivning af ydelsesgarantierne efter konkurslovens regler. Dette betyder, at medlemmer med ydelsesgaranti ikke vil få fordel af ydelsesgarantierne i tilfælde af pensionskassens insolvens, da pensionsordningerne skal opgøres uden hensyntagen til ydelsesgarantierne. Forslaget til ændring af pensionsregulativet vil derfor ikke ændre på medlemmernes rettigheder i tilfælde af insolvens, men vil sikre, at pensionskassen kan fortsætte driften med en hensigtserklæring om opfyldelse af ydelsesgarantierne. Når garantierne bortfalder, lettes kravene til pensionskassens solvens betydeligt, og det indebærer, at renteforsikringerne kan afvikles, og alle midlerne kan investeres bredt med mulighed for et større afkast på sigt. Det vil medføre, at hensigtserklæringen kan opfyldes, og at afkastet vil blive lige så godt eller bedre end under det hidtidige regime.

En ny finanskrise, hvor fx muligheden for at forsikre garantierne pludselig ophører, vil i teorien kunne udløse en sådan insolvenssituation. Det samme gør sig gældende ved ny regulering af pensionskassen i forbindelse med indførelsen af Solvens II eller ved en meget voldsom levetidsforlængelse. Konsekvensen af indførelse af den foreslåede hardshipklausul vil i det tilfælde være, at pensionskassen - hvis den ikke kan leve op til lovkravet til egenkapitalen - kan frigøre sig fra garantierne og dermed reducere kravet til egenkapitalen. Det betyder, at pensionskassen i den situation vil kunne videreføres som selvstændig pensionskasse i stedet for at blive taget under administration af Finanstilsynet.

Efter bestyrelsens opfattelse er det klart i medlemmernes interesse at vedtage den foreslåede ændring i regulativet.

...

Forslag 2 fra bestyrelsen om procedure for håndtering af ydelsesgarantier i tilfælde af, at det er påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens (hardship).

Dirigenten: Formanden gjorde jo en del ud af forklare dette forslag i sin beretning og vil derfor ikke gentage det nu, går jeg ud fra. Det drejer sig om en procedure for håndteringen af ydelsesgarantier, hvis det skulle være påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens, altså hardshipforslaget. Det er der redegjort for på side 15 og de følgende sider. Det munder i det udsendte materiale - på side 18 - ud i et helt konkret forslag til nyt stk. 7 i 11. Man går altså igennem en række forløb, inden man måtte træffe en sådan beslutning.

Ingen bad om ordet til forslag 2, som blev enstemmigt vedtaget."

Af dagsordenens punkt F fremgår bl.a.:

"**FORSLAG 2 FRA BESTYRELSEN FORSLAG OM PROCEDURE FOR HÅNDTERING AF YDELSESGARANTIER I TILFÆLDE AF, AT DET ER PÅKRÆVET AF HENSYN TIL PENSIONSKASSENS SOLVENS (HARDSHIP).**

...

Det skal oplyses, at efter § 289 i lov om finansiel virksomhed, som finder anvendelse i forhold til pensionskassen, vil det være muligt for en stemmeberettiget (delegeret), et medlem af bestyrelsen eller en direktør at indlede søgsmål, hvis den pågældende finder, at en generalforsamlingsbeslutning, ikke er blevet til på lovlig måde eller er stridende mod lov om finansiel virksomhed eller selskabets vedtægter. Sag skal være anlagt senest 3 måneder efter beslutningen. Ellers anses beslutningen for gyldig.

...

I notat af 26. august 2011 har advokat ... gennemgået de juridiske rammer for indførelse af en bestemmelse i pensionsregulativet om bestyrelsens mulighed for afskaffelse af ydelsesgarantier, såfremt det måtte være påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens.

...

Hovedkonklusionerne i notatet er:

...

Juristernes og Økonomernes Pensionskasse har i samarbejde med Lægernes Pensionskasse indhentet notat fra professorerne ... og ..., som peger på muligheden for, at der indføres en vedtægtsbestemmelse, der bemyndiger bestyrelsen til at lade ydelsesgarantierne erstatte af ikke-bindende hensigtserklæringer om at tilstræbe at realisere de udmeldte pensionsydelser, såfremt dette anses for påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens.

...

Bestyrelsen i Lægernes Pensionskasse ønsker at indføre en procedure, som direkte og åbent giver medlemmerne sikkerhed for, at en eventuel beslutning om afskaffelse af ydelsesgarantier sker på et veldokumenteret grundlag og efter en betryggende procedure. Det er derfor vurderet at inddrage følgende interessenter, funktioner og personer i processen:

- De forhandlingsberettigede organisationer
- Den ansvarshavende aktuar
- Pensionskassens risikoansvarlige
- Pensionskassens revisor
- Pensionskassens direktør

...

Forslagets tekniske udformning

(De tekstdele i det eksisterende regulativ, der foreslås fjernet, er markeret med ~~overstregning~~. Tekst, der foreslås tilføjet, er markeret med understregning):

8. 87912

I § T11 indsættes følgende nye stk. 7:

7. Bestyrelsen kan på grundlag af en analyse fra pensionskassens administrerende direktør og efter forudgående udtalelse fra pensionskassens ansvarshavende aktuar og den risikoansvarlige beslutte at lade afgivne løfter om garanterede fremtidige pensionsudbetalinger bortfalde og erstatte med ikke-bindende hensigtserklæringer om at tilstræbe at realisere de udmeldte pensionsydelser. Såfremt en sådan beslutning af bestyrelsen anses for påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens (hardship). Forinden beslutning træffes skal bestyrelsen foranledige, at det finansielle grundlag anvendt af den administrerende direktør. Den ansvarshavende aktuar og den risikoansvarlige er bekræftet af pensionskassens revisor ved skriftlig erklæring."

Af de vedtægter, der var gældende på tidspunktet for afholdelsen af generelforsamlingen den 27/4 2012, fremgår bl.a.:

"**§ 6. Generalforsamlingen**
Pensionskassens øverste myndighed er generalforsamlingen.

2. Generalforsamlingen vælges blandt pensionskassens medlemmer og består af højest 125 delegerede.
...
6. Medlemmer af pensionskassen på tidspunktet for stemmeafgivelsen er stemmeberettigede til valg af delegerede. Hvert medlem har ret til at afgive 1 stemme. De kandidater, der får flest stemmer beregnet efter største brøks metode, er valgt.
...
§ 9. Ledelse og stemmeafgivning på generalforsamlingen
Generalforsamlingen ledes af en ved mødets begyndelse valgt dirigent.

2. Forsamlingen afgør sagerne ved simpel majoritet, dog kræver en beslutning om ændring af vedtægt og pensionsregulativ tilslutning af mindst 2/3 af de afgivne stemmer. Vedtagelse af væsentlige ændringer i pensionskassens formål kræver tilslutning af mindst 3/4 af de delegerede.

3. Alene delegerede har stemmeret.

Stemmeafgivelsen sker ved håndsoprækning (dog skriftligt, hvis der rejses krav herom fra bestyrelsen, dirigenten eller et flertal af de delegerede). Forud for skriftlige afstemninger meddelere dirigenten hvilken stemmeseddel der skal anvendes. Kun ved benyttelse af den rigtige stemmeseddel anses en stemme for afgivet. Blanke eller ugyldige stemmesedler betragtes som ikke afgivne.

Dirigenten bistået af administrationen forestår optællingen af stemmer [med mulighed for indsigelse fra generalforsamlingens side)."

9. 87912

Nævnet udtaler:
Det fremgår af sagen, at selskabet på generalforsamling den 27/4 2012 ved enstemmighed vedtog en ændring af pensionskassens pensionsregulativ ved indsættelse af en ny bestemmelse med ordlyden: "Bestyrelsen kan på grundlag af en analyse fra pensionskassens administrerende direktør og efter forudgående udtalelse fra pensionskassens ansvarshavende aktuar og den risikoansvarlige beslutte at lade afgivne løfter om garanterede fremtidige pensionsudbetalinger bortfalde og erstatte med ikke-bindende hensigtserklæringer om at tilstræbe at realisere de udmeldte pensionsydelser, såfremt en sådan beslutning af bestyrelsen anses for påkrævet af hensyn til pensionskassens solvens (hardship). Forinden beslutningen træffes, skal bestyrelsen foranledige, at det finansielle grundlag anvendt af den administrerende direktør, den ansvarshavende aktuar og den risikoansvarlige er bekræftet af pensionskassens revisor ved en skriftlig erklæring."

Det er klagerens opfattelse, at vedtægtsændringen er ulovlig, og at flertallet, der stemte for ændringen på generalforsamlingen, har begået mandatsvig.

Sagen rejser efter nævnets opfattelse en principiel problemstilling om grænserne for delegation af beføjelser til bestyrelsen og en pensionskasses mulighed for at vedtage ændringer af bestående dækninger, der kun har relevans for et mindretal af de forsikrede, og som kan indebære forringelser for disse.

Med henvisning til problemstillingens komplicerede juridiske karakter finder nævnet, at sagen bør afgøres ved domstolene. Nævnet afstår derfor i medfør af vedtægternes § 4 fra at behandle sagen.

10. 87912

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Nævnet kan ikke afgøre sagen.

Marianne Højgaard Pedersen
formand